

min Del frygter ingenlunde for at paatage mig alt det Ansvar, som jeg derved har paadraget mig.

Det ærede Medlem er ogsaa i fuldstandig Overensstemmelse med ærede Medlemmer her i Thinget, med hvilke han ellers paa mange andre Punkter er i Overensstemmelse. Ved en Forhandling her i Thinget, som foregik i Søndag Maaned, rettede det ærede Medlem for Hølbæks Amts 3die Valgkreds (Zauber) en meget skarp Behreidelse mod mig. Efterat han havde udtalt sig paa forskellige Maader om ondartet Kvægsyge, endte det ærede Medlem med at udtale sig saaledes — med den ærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse det: „Men jeg vil ved samme Leilighed tillade mig at udtale en meget alvorlig Beklagelse over, at vi ere komne til en saa ulykkelig Tilstand her paa Sjælland derved, at den høitærede Indenrigsminister ikke af det Tilfælde, som fandt Sted i Hølbæk, tog Anledning til itide at træffe alvorlige Forholdsregler mod Indførsel af sygt Kvæg fra Sverig, skjøndt han erkjendte, at det var Lungesyge, som dengang var tilstede, og at de angrebne Kreaturer vare komne fra Sverig. Der paahviler den høitærede Indenrigsminister overfor den senere Tilstand et meget alvorligt Ansvar i saa Henseende“. Det forekommer mig, at Indenrigsministeren er stedt i et overmaade svært Dilemma, naar det ene af de ærede Medlemmer, der høre til samme Parti (Modsigelse af Zauber) — jeg beder om Forlabelse; saa meget desto bedre. I Hovedsagen tror jeg dog, de ere enige. Det kan ikke være tvivlsomt, at i denne Sag har deres Maal været det samme. Men enten de ere enige eller uenige, har der været rettet meget haarde Behreidelser fra det ærede Medlem for Hølbæks Amts 3die Valgkreds mod mig, fordi jeg ikke tidligere har nedlagt et saadant Forbud under lignende Omstændigheder, og nu hører jeg de samme Behreidelser fra det ærede Medlem for Nalborg Amts 1ste Valgkreds (Zuel), fordi jeg har nedlagt Forbudet. Det er sandelig ikke let for en Indenrigsminister saaledes at undgaa haarde Behreidelser fra dette Thing. Ogsaa det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har udtalt sig ganske i lignende Retning. Jeg tør nu ikke sige, at det ærede Medlem iøvrigt er i Overensstemmelse med nogen af de Herrer; det ved jeg ikke, saa jeg skal ikke udtale mig derom; men jeg har Grund til at tro, at de staa hinanden nærmere, end jeg staa dem. Det ærede Medlem udtalte sig saaledes: „Jeg ser imidlertid ikke rettere, end at det ligefrem ifølge Lovens Aand maatte være Regjeringens Pligt, naar den har den Mening, at der ingen berettiget Tvivl kan være om, at den ondartede Lungesyge eksisterer i et Naboland, som staa i daglig Kvægforbindelse med vort Land — der indføres jo aarlig 15,000 Stykker Kreaturer fra Sverig til os — at udstede dette Forbud. Skulle

Mykker kunde der ikke have opstaaet af, at der ikke blev udstedt et Forbud?“ osv. osv. Det er det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Altsaa, det er ikke nogen almindelig Dom i dette Tilfælde, som det ærede Medlem for Nalborg Amts 1ste Valgkreds (Zuel) udtalte. Tværtimod, det er første Gang, at jeg har hørt, at der har været vakt Tvivl om, hvorvidt Regjeringen var beføiet til at nedlægge det Forbud. Jeg tillader mig at tro, at jeg har været i fuld Overensstemmelse med Lovgivningen, da jeg gjorde det, og jeg vil gjøre det Samme igjen i lignende Tilfælde. Jeg tror, at Landet vilde være overmaade lidet tjent med en Administration, der vilde vise sig saa samvittighedsfuld, saa nøieregnende i sin Bedømmelse eller tage et saa nøieregnende Hensyn til Lovens ligefremme Ord, som det ærede Medlem i dette Tilfælde gjør. Jeg tror, Landet vilde være overmaade lidet tjent med en saadan Fortolkning af Lovens i Særdeleshed i dette Tilfælde.

Ligeoverfor det ærede Medlem paa den anden Side af Salen (Alberti) skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger. Det bliver da nødvendigt at gaa tilbage til at betragte nærmere, hvorledes Forholdene vare dengang, da der af Regjeringen blev nedlagt Forbud mod Udsørsel af Kvæg fra Sjælland. Det var, efter at den ondartede Lungesyge igjen havde vuisst sig i Kjøbenhavn, og dengang under Forhold, der vare noget betænkeligere end tidligere. Det er ikke sikkert, at den ondartede Lungesyge ikke havde eksisteret i den paagjældende Stald, der i Reglen blev forsynet fra Sverig, allerede i nogen Tid, førend man opdagede Sygdommen. Det er ogsaa vist, at der fra denne Stald, efter at Sygdommen var udbudt, var solgt Kreaturer omkring til forskellige Besætninger, ja, ialt til 27 forskellige Besætninger. Sygdommen optraaede her altsaa under Forhold, som vare af en betænkeligere og farligere Natur, end Forholdene havde været i de 2 tidligere Tilfælde, hvor Sygdommen opdagedes strax efter, at de paagjældende Kreaturer havde vuisst sig syge. Det var at vente, ja, det var meget sandsynligt, at den engelske Regjering var stærkt betænkt paa at ville nedlægge et almindeligt Forbud mod Indførsel af Kvæg fra Danmark til England. Det forholder sig nemlig saaledes — det beder jeg Dem lægge Mærke til — at den engelske Lovgivning kun tilsteder Forbud mod et helt Lands Indførsel, men ikke tilsteder Forholdsregler mod en enkelt Provinds i et Land. Dersom der blev nedlagt Forbud mod Indførsel fra Danmark, vilde det ikke blive nedlagt mod Indførsel fra Sjælland, men mod Indførsel fra hele Landet, og hele Landet var derved netop paa en Tid, da Udsørslen havde størst Betydning — Kreaturerne vare fede eller næmede sig Fedningen — blevet sat i det Tilfælde, at det var brændt inde med sine Kreaturer, og den